

U GLAVNOJ ULOZI: MILA

Mila i zvjezdica koja je izgubila put

FABLEMIO

Mila i zvjezdica koja je izgubila put

U GLAVNOJ ULOZI: MILA

Ogledna slikovnica o izmišljenoj princezi
Mili. Pred vama je cijela priča sa 16
ilustriranih stranica. Vaša slikovnica nastaje
prema odgovorima iz kviza. Digitalno izdanje.

Fablemio · fablemio.com
info@fablemio.com

Princeza Mila upravo je stavljala krunu na policu kada je iz vrta začula tiho: plink! Među ružama je treperila sićušna zvjezdica. „Izgubila sam put kući“, prošaptala je. Mila je obula čizmice. „Onda ćemo ga pronaći zajedno.“

Mila je podigla zvjezdicu na dlan. Bila je topla poput šolje mlijeka i lagana kao latica. Bijeli zeko provirio je iza saksije. „Ideš i ti?“ upitala ga je Mila. Zeko je dvaput mrdnuo nosićem. Naravno da ide!

Iznad dvorca treperile su stotine svjetala. „Koja su tvoja?“ upitala je Mila. Zvezdica se privila uz njen palac. „Moje prijateljice prave oblik malog zmaja. Ali odavde sve izgledaju isto.“ Mila je pogledala prema brežuljku. Možda će odande bolje vidjeti nebo.

Uz vrtnu stazu zaplesala su zlatna svjetalca. „Tvoje prijateljice!“ obradovala se Mila. Ali svjetalca su poletjela među tratinčice. Bile su to krijesnice. „Mi čuvamo svjetlo blizu zemlje“, zazujale su. „Dodite, pokazat ćemo vam izlaz iz vrta.“

Pod starim hrastom dočekala ih je sova. Nagnula je glavu ulijevo, pa udesno. „Zmaj od zvijezda? Pogledajte iza oblaka, iznad brežuljka.“ Mila joj je zahvalila, a zvjezdica je zasjala malo jače. Sad su barem znali kuda krenuti.

Na izlazu iz ružičnjaka zapuhao je vjetar. Zvezdica je zadrhtala, a njeno svjetlo jedva se vidjelo. Mila je zastala i zaklonila je rukama. Zeko je sačekao pored nje. Nikome se više nije žurilo. Prvo će ugrijati svoju malu prijateljicu.

Na mostiću iznad potoka zvjezdica je gotovo ugasila svoj sjaj. Mila ju je zaklonila dlanovima. „Ne moraš jako svijetliti da bih te vidjela“, rekla je. Bijeli zeko dotaknuo joj je čizmicu, a među lopočima je zasjala prva stepenica od mjesečine.

S druge strane mosta Mila je zastala kraj vode. Svijetle stepenice su zatreperile, pa nestale kad je zapuhao povjetarac. „To je samo odraz“, šapnula je. Nije bilo prečice do neba. Zeko je njuškom pokazao suhu stazu koja je vijugala uz brežuljak.

Na kamenoj klupi zvjezdica je spustila svoje male
krakove. „Šta ako nikad ne pronađem dom?“ Mila je sjela
pored nje. Nije odmah znala šta da kaže. Samo je ostala
blizu. Nakon nekoliko tihih trenutaka zvjezdica se privila
uz njen topli dlan.

Šuš-šuš! Iz trave se javio ježić. Korpa mu se prevrnula, a jabuke otkotrljale po stazi. Mila je pridržala korpu, zeko dogurao jednu jabuku, a zvjezdica osvijetlila ostale. „Evo i posljednje!“ nasmijala se Mila. Ježić je zadovoljno puhnuo.

Kad su nastavili put, zvjezdica je primijetila nešto neobično. Dok je pomagala ježiću, zaboravila je da se boji. Sada je svijetlila dovoljno da vide svaki kamenčić. Mila se nasmiješila. „Baš nam treba tvoje svjetlo.“ Zvjezdica se uspravila na njenom dlanu.

Napokon su stigli na brežuljak. Dvorac je dolje izgledao malen poput kućice za lutke. Ali preko neba se navukao širok oblak. „Zakasnili smo“, uzdahnula je zvjezdica. Mila je prostrla rub haljine po travi. „Možemo malo sačekati.“
Zeko se sklopčao uz njih.

U tišini se začulo: plink... plink-plink. Zvezdica je podigla pogled. „Tako me zovu moje prijateljice!“ Odgovorila je istim tihim zvukom. Mila i zeko su osluškivali. S druge strane oblaka neko joj je odgovorio: plink... plink-plink!

Oblak se polako razmaknuo. Iza njega je zablistao mali zmaj od zvijezda, s jednim praznim mjestom uz rep. „To je moj dom!“ uzviknula je zvjezdica. Od radosti se podigla iznad Milinog dlana. Mila je otvorila obje ruke. „Prijateljice te čekaju.“

Mila je podigla dlanove prema nebu. Zvezdica se vinula među svoje prijateljice i zasjala toplim, zlatnim sjajem. „Hvala ti što si ostala uz mene!“ Mila joj je mahnula. Te večeri je znala: i najmanja dobrota može nekome pokazati put kući.

U svojoj sobi Mila je odložila krunu i čizmice. Zeko je već drijemao na mekanom jastuku. Kroz prozor joj je namignula jedna mala zvijezda. Plink. Mila se nasmiješila i uvukla pod pokrivač. Svi su večeras pronašli svoje mjesto.

Kraj

Fablemio

fablemio.com
info@fablemio.com